

عنوان مقاله:

اقدام پژوهی: چگونه توانستم مشکل دروغگویی دانش آموزم را حل کنم؟

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد از نگاه معلم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

صدیقه جلالی - کارشناسی ارشد زیست شناسی، دانشگاه هرمزگان، آموزش پرورش ناحیه ۲ بندرعباس

فاطمه محسنی قلعه قاضی - کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد واحد بندرلنگه، آموزش پرورش ناحیه ۲ بندرعباس

گنجان سعدینی - کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد واحد میناب، آموزش پرورش ناحیه ۲ بندرعباس

زبیده نجیبی - کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد واحد میناب، آموزش پرورش ناحیه ۲ بندرعباس

یاسمین درسخوان - کارشناس آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد بندرعباس، آموزش و پرورش ناحیه ۲ بندرعباس

خلاصه مقاله:

از آنجایی که شخصیت انسان در دوران کودکی شکل می گیرد، پس بهتر است قبل از اینکه او به فردی بالغ تبدیل شود، خصوصیات مثبت و پسندیده را در او تقویت کنیم تا با همان خصلت های نیکو به دیگر عرصه های زندگی قدم بگذارد. ما باید استعدادها و خصوصیات منفی کودک را شناسایی کرده و سعی در از بین بردن آنها بکنیم. یکی از این انحرافات که یک نوع اختلال شخصیت در فرد محسوب می شود صفت ناپسند دروغگویی است. دروغگویی از جمله مسائلی است که همواره دغدغه خاطر مربیان، معلمان و اولیا قرار می گیرد. اکثر والدین از دروغگویی کودکان خود شکایت دارند ولی عامل شکل گرفتن این پدیده را در آنها نمی دانند و آگاهی چندانی برای برخورد با این پدیده زشت ندارند و اغلب دست به اقدامات عجولانه و تنبیهات ناروا و تحقیرات بی مورد می زنند که وضعیت را وخیم تر می کند. در اقدام پژوهی حاضر به دنبال ارائه راهکارهایی برای رفع مشکل دروغ گویی دانش آموزم بود که شرح آن در اقدام پژوهی حاضر ذکر گردیده است.

کلمات کلیدی:

دروغ گویی، دانش آموزی، مدرسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1760028>

